

BDJETI I MOLITI

Petak pred Nedjelju Muke Gospodnje – Cvjetnicu

22. ožujka 2024.

U izlaganju kateheze koja se sastoji od evanđeoskog teksta predstojeće nedjelje, pitanja za razmišljanje, katehetskog razlaganja te poticaja za ostvarivanje evanđeoskih zahtjeva moguće je poslužiti se materijalima primljenim od biskupijskog Pastoralnog centra.

Prije pobožnosti križnoga puta zapjeva se prikladna korizmena pjesma nakon koje se učini znak križa. Potom jedan od lektora pročita evanđeoski tekst.

Mk 14,12-17. 22-25

Iz evanđelja po Marku

Prvoga dana Beskvasnih kruhova, kad se žrtvovala pasha, upitaju učenici Isusa: „Gdje hoćeš blagovati pashu, da odemo i pripravimo?“ On pošalje dvojicu učenika i rekne im: „Idite u grad i namjerit ćete se na čovjeka koji nosi krčag vode. Pođite za njim pa gdje on uđe, recite domaćinu: ‘Učitelj pita: Gdje mi je svratište u kojem bih blagovao pashu sa svojim učenicima?’ I on će vam pokazati na katu veliko blagovalište, prostrto i spremljeno. Ondje nam pripravite.“ Učenici odu, dođu u grad i nađu kako im on reče te priprave pashu. A uvečer dođe on s dvanaesticom [...] I dok su blagovali, on uze kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade im i reče: „Uzмите, ovo je tijelo moje.“ I uze čašu, zahvali i dade im. I svi su iz nje pili. A on im reče: „Ovo je krv moja, krv Saveza, koja se za mnoge proljeva. Zaista, kažem vam, ne, neću više piti od ovoga roda trsova do onoga dana kad ću ga – novoga – piti u kraljevstvu Božjem.“

Svećenik ili vjeroučitelj (voditelj kateheze) postavlja sljedeća pitanja ostavljajući iza svakog od njih trenutak šutnje za razmišljanje:

- Koje sam korizmene odluke do sada izvršio? Jesam li bio ustrajan u svojim odlukama?
- Koje su moje navezanosti od kojih teško odustajem? Hoće li moja odricanja završiti nakon korizme ili će se i dalje nastaviti?
- Bdiš li povremeno kako bih za to vrijeme molio? Znam li bdjeti i moliti s Isusom? S drugima?
- Pripremam li se molitvom za važne događaje u svom životu?
- Hoću li nakon korizme ostati stari čovjek, nepromijenjen, nepreobražen?

Nakon toga se predstavi sadržaj katehetskog razlaganja:

U posljednjoj korizmenoj nedjelji evanđelist Marko nam donosi događaje koji su prethodili njegovoj mucij, a potom uhićenje i smrt na Kalvariji. Učenici su, po Isusovom nalogu, pošli u Jeruzalem kako bi pripravili sve za Pashu. Pasha je židovski blagdan u spomen oslobođenja iz egipatskoga sužanjstva i prijelaza iz ropstva u slobodu. Izraelci su ga slavili blagujući janje ili jare uz beskvasni kruh i gorko zelje. Isus je, čini se, u dogovoru s nekim od njegovih nama nepoznatih učenika već bio „pripremio teren“ za svoju posljednju ovozemaljsku pashalnu večeru. Domaćin s kojim su se trebala susresti dvojica učenika pripremio je blagovalište na katu koje ih je spremno čekalo. Potom su i učenici trebali pripremiti janje, gorke trave, vino i drugo što je potrebno za gozbu.

Svakom velikom događaju prethodi priprema koja se sastoji od različitih koraka. I mi vjernici se kroz korizmu na različite načine pripremamo za događaje na Kalvariji i nakon nje, koje nazivamo pashalno ili vazmeno otajstvo Isusove muke, smrti, uskrsnuća, uzašašća na nebo i silaska Duha Svetoga. Najčešće je to, čini se, kroz odricanje od nekih naših navezanosti koja

ćemo vrlo vjerojatno nastaviti kad završi korizma ili kroz nešto više molitve s čime ćemo vjerojatno prestati iza vazmenog trodnevlja jer nas je sve izmorilo i zaslužili smo odmor i uživanje.

Evandjelje Muke Gospodnje govori nam o jednoj drukčijoj pripremi koja ne završava povratkom na staro, već oslobođenjem od sputanosti starog života i svježinom koju je u naš život ta sloboda donijelo.

U Getsemanskom vrtu učenici mole zajedno s Isusom, ili bolje rečeno, pokušavaju moliti, ali im ne ide. Pozaspali su, makar im je Isus izričito rekao da bdiju i mole da ne padnu u napast. Koliko smo se puta našli u situaciji da čujemo Isusov žalosni prijekor: „Spavaš? Jedan sat nisi mogao probdjeti?“ (14,37).

Isusova molitva i bdijenje nije bilo nešto što je trebao „odraditi“, otrpjeti kako bi mogao nastaviti dalje po nekom svom planu. Njegova molitva u Getsemanskom vrtu bila je ispunjena tjeskobom i užasom da se rušio na zemlju. Usred te agonije izgovara *Abba! – Oče! Tata!* Isusova molitva je i u najgorim trenucima puna ljubavi prema Bogu koji ga može izbaviti iz muke, ali i puna povjerenja da je Očeva volja najbolje rješenje. Prepustiti se Ocu u ruke, neće nas osloboditi muke, ali će nas podići kada padnemo i utješiti kada smo u agoniji. Teško će to moći razumjeti onaj tko bježi od žrtve i odricanja koja ne žele biti dugoročna, već samo kroz četrdeset dana, dok ne nastavi po starom.

I Juda Iškariotski je s drugim učenicima slijedio Isusa sve do borbe na Maslinskoj gori. Tri je godine živio uz Isusa, a opet je njegovo srce otvrdnulo prema njemu. To nas nuka da si i sami postavimo pitanje „Da nisam ja, Gospodine?“ (14,19). Da nisam ja onaj koji ti iskazuje izvanjske znakove ljubavi, koji se molim pred i s drugima, koji sam svima rekao čega se odričem u korizmi, a da je moje srce ostalo nepromijenjeno, zatvoreno, potpuno isto kao i prije i koji će nakon korizme nastaviti starim životom?

Bdjeti i moliti znači dopustiti da kroz muku i tjeskobu doživimo preobraženje, promjenu u svom životu, okrenuti se u novom pravcu – stazom koja ide prema Bogu, pa tim putem nastavljam i onda kad bdjeti i moliti više ne budemo sposobni, već mognemo samo u povjerenju uskliknuti s ljubavlju: „Abba! Oče! Neka bude volja tvoja!“

Iako se korizma bliži kraju, nije vrijeme da se konačno odmaramo i zaspemo, već naprotiv, da pojačamo napore i ustrajemo u kroz borbu i tjeskobu. Na tom putu, dok se borimo sa svojim napastima, Gospodin nam šalje brojne prilike u kojima možemo rasti i preobražavati se. Kao što se u Getsemanskom vrtu okružio prijateljima, tako i nas okružuje prijateljima (svojima i našima) i poziva da jedni druge podržavamo, a pošalje nam i pokojega nama nepoznatog učenika, poput domaćina svratišta, na kojega se možemo osloniti u tom zajedničkom hodu.

Voditelj kateheze na kraju daje nekoliko poticaja za ostvarivanje evanđeoskih zahtjeva u predstojećem tjednu:

- Moli Boga da naučiš moliti i svojim dobrim djelima slijediti ustrajno Isusa na njegovu putu!
- Vježbaj se u krepostima i odricanjima i nakon korizme!
- Okruži se prijateljima s kojima možeš bdjeti, moliti i činiti dobra djela!
- Vazmeno vrijeme provedi u pobožnosti i zahvalnosti Kristu koji nas svojim trpljenjem, smrću i uskrsnućem izvodi iz ropstva grijeha u slobodu djece Božje!

Slijedi pobožnost križnog puta.

Tekst kateheze: Patricija Brdar, vjeroučiteljica

Odgovara: Robert Kupčak, upravitelj Pastoralnog centra Požeške biskupije